

[Gideon.]

af den grund undlod at tage et adoptivbarn til sig, som de ellers gerne ville. Det er her også hensynet til barnet, der må være afgørende, og netop på grund af den indstilling, som jeg har haft under udvalgsbehandlingen, og som jeg her har givet udtryk for, nemlig at man under alle omstændigheder bør søge at skabe sådanne forhold, at der gives mulighed for adoption i flest mulige tilfælde, så vil det kunne forstås, at jeg ikke har haft særlige vanskeligheder ved at acceptere denne bestemmelse. Jeg ønsker dog at understrege — og jeg går ud fra, at den højtærede justitsminister vil være enig med mig deri — at ophævelse af adoptivforholdet efter denne bestemmelse kun kan ske under ganske særlige omstændigheder; der skal meget grove tilfælde til, forinden ophævelse kan finde sted.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de under numrene 1, 2 og 4 stillede ændringsforslag.

Jeg finder dog anledning til at tilføje, at skulle det af os under nr. 4 stillede ændringsforslag ikke blive vedtaget — jeg går ud fra, at det som det mest omfattende kommer til afstemning først — vil mit parti ved afstemningen over det af flertallet under nr. 3 stillede ændringsforslag undlade at stemme, idet vi erkender, at denne ændring vil medføre en ikke uvæsentlig forbedring af det oprindelige lovforslag.

Erna Sørensen: Under førstebehandlingen af dette lovforslag gjorde jeg på mit partis vegne rede for, at vi principielt er tilhængere af den stærke adoption, altså adoption med familieskifte, men jeg føjede til, at således som stillingen familiemæssigt er her i Danmark, måtte man have en bestemmelse — en undtagelsesbestemmelse ganske vist — som gav mulighed for adoption efter de hidtil gældende regler, altså en adoption, hvorved der ikke finder noget familieskifte sted.

Jeg er glad for, at man under udvalgsbehandlingen og i de samråd, vi har haft med den højtærede justitsminister, er blevet enig om det ændringsforslag, der vil gøre det muligt efter begæring i bevillingen at få indsat en bestemmelse om, at arveretten

til den naturlige slægt bevares. Jeg mener, at vi derigennem får en god, klar og sund adoptionslov. Vi har længe trængt til den, vi har været ude for mange tilfælde, hvor vanskeligheder er opstået, ikke mindst efter dødsfald; derfor tror jeg, det er et meget væsentligt fremskridt indenfor den familiemæssige lovgivning, når denne lov træder i kraft.

Det ærede medlem hr. Gideon gjorde i dag omtrent de samme bemærkninger som ved første behandling, og jeg beklager i og for sig, at venstres medlemmer i udvalget ikke har kunnet følge flertallets indstilling om den tilføjelse til § 13, som justitsministeren har tiltrådt. Det ærede medlem hr. Gideon hævder, at når man ikke kan det, er det af hensyn til barnets tarv. Jeg mener tværtimod, at man netop ved tilføjelsen til § 13, der giver barnet mulighed for at bevare arveretten efter sin naturlige slægt, yderligere giver det ret til at komme ind i den nye slægt og være adoptanternes tvangsarving. Det er i virkeligheden en bedre stilling, man giver barnet, medens det forslag, som det ærede medlem hr. Gideon og hans partifæller stiller, vil medføre, at barnet ikke opnår denne tvangsarveret, idet man bevarer den hidtil gældende ordning, der har ført til mange vanskeligheder. Det eksempel, det ærede medlem hr. Gideon fremførte som forsvar for sin indstilling til denne sag, finder jeg ikke særlig godt. I tilfælde som det, der her er nævnt med disse tvillinger, der var velhavende, og som kom ind i en ny slægt, ville man vel overveje, om en adoption i det hele taget var nødvendig; hvis det var de pengemæssige hensyn, der var afgørende, synes jeg, man måtte undlade adoption, og hvis det afgørende var, at man følte, at disse børn skulle knyttes til adoptanterne, til børnene i denne slægt og slægten i det hele taget, måtte man gøre skridtet fuldtud og betragte dem som sine tvangsarvinger. Jeg er ikke helt sikker på, om man ikke, hvis et sådant eksempel, når denne lov er trådt i kraft, skulle opstå, ville kunne ordne det således, at værgen med pupilautoriteternes samtykke kunne frafalde arv efter den nye slægt, hvis det blev oplyst, at man i modsat fald måske gjorde indgreb i adoptantens egne tvangsarvingers rettigheder. Jeg vil gerne spørge, om den